

Továbbra is Isten legyen munkájukban,
református egyházközség minden egyes tagja.

El is búcsúztak hát mindnyájan most éppen,
mondjuk el közösen: nyugodjék békében!

(Fábián J. József idősnek, 1955. III. 22.)
Írta Kiss Dániel

ÚJVÁRI ANNA VERSEI

Az élet sorsa

Az élet útja, ha gyönyörű, de néha nehéz,
De vezérel rajta az anyai kéz.
Úgy lépek, hogy meggondolom léptemet,
Mert visszalépni már hátha nem lehet.

Olykor rágondolok valaki szavára,
Aki mindig tanított, a drága jó édesanyámra.
És ha köd van előttem, el találok esni,
Kinyújtom a kezem, és megfogja valaki.

A jó Isten az, hisz Ő is velem van,
Nem hagy el soha, vezérel utaimban.
Így, felemelt fejjel, nem félve, megyek mindig előre.
Semmi sem bánthat, mert meg vagyok védve.

Kicsi falunk

Faluvégi dombon van a házunk,
Minden virág nyílik nálunk.
A színes rózsát én ültettem,
Csorgóvízzel öntözgettem.

Itt az őszi mulatságunk,
Szüreti bál készül nálunk.
Jó bor van a kulacsokba,
Édes szőlő kosarunkba.

Azt a legényt hívtam vacsorára,
Aki elvitt a szüreti bálba.
Kalapjába piros rózsát tűztem,
Díszszébébe varratos zsebkendőmet tettem.